

at qvindelige Forbrydere derfra ikke føres herover; men paa den anden Side skal jeg erkjende, at de Grunde, der ere anførte imod at opføre et Qvindesængsel i Sylland, have været stærkere end de Grunde, jeg har seet anført og jeg selv har havt derfor. Den allervæsentligste Grund til at ønske et særskilt Qvindesængsel i Sylland er den store Udgift, som Communerne jo have ved Transporten af Forbryderne, og den vil jo vist i lang Tid for visse Egne af Sylland være meget betydelig større, naar Qvindesængslet er her, end naar Sylland havde sit særskilte Qvindesængsel; men jeg vil paa den anden Side sætte min Tid til, at naar Fernbanenettet bliver fuldført, saa vil den Indvending, der fra Communerne Side i saa Henseende kan gøres, i en væsentlig Grad falde bort, og jeg erkjender, at det navnlig med Hensyn til Qvindesængsler maaffee vil være endnu vanskelige i Sylland end i Kjøbenhavn at finde et saadant Personale, som kan være stillet til Ophjælpningspersonale, saavel som ogsaa at finde passende Beskæftigelse for de qvindelige Fanger, der anbringes i Fængslet; men hvad der i ethvert Fald staaer mig klart, er, at et Qvindesængsel i Viborg efter den Plan, som jeg har seet udarbejdet til subsidiairt at tages tilfølgende, aldeles ikke bør komme i Betragtning. Jeg troer paa ingen Maade, at et Fængsel til et saa lille Fangeantal som 50 fyldestgjør de Forbringer, som maa stilles til et saadant Fængsel ligeoverfor de overordentlige Beføstninger, som dets Ophøvelse vil medføre. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at der ikke i dette Fængsel er foreslaaet indrettet nogen som helst Enkeltcelle, og da man dog ikke kan udelukke den hele qvindelige Deel af Fangerne i Sylland fra det Gode, som jeg idetmindste anseer det for at være, at Isolation kan finde Sted, saa kan man ialtfald efter min Mening ikke gaae ind paa at approbere nogen Plan til et Qvindesængsel, hvori der aldeles mangler Enkeltceller, men Beføstningen er som sagt for et saa lille Fængsel som til 50 Fanger aldeles uforholdsmæssig, en Grund, som ogsaa har medvirket til, at jeg troer, at det vil være rettest at samle de qvindelige Fanger i eet Fængsel paa Christianshavn. Da jeg ikke veed, hvorvidt jeg senere vil faae Leilighed dertil, og da jeg troer, at der, efterat vi have talt om Foran-

staltninger til at straffe Forbryderne, ogsaa kan være Grund til at sige et Par Ord om de Foranstaltninger, der vistnok bør gaae Haand i Haand dermed, nemlig Foranstaltninger til at forebygge Forbrydelsen, skal jeg henstille til den høitagtede Regjering, om der ikke paa en noget virksommere Maade, end det hidtil er skeet, kunde bidrages til, at Communerne virkelig kom i Bevægelse for at oprette Arbejdshuse, Tvangsarbejdsanstalter og nogle enkelte Optagelsesanstalter for forladte Børn. Jeg tillod mig i forrige Session at htte, at det efter min fulde Overbeviisning vilde være aldeles forgjæves, om Regjeringen, blot ved at indsende en Circulaire til Amtene, vilde anmode dem om at tage sig af denne Sag, og jeg gjorde opmærksom paa, at Communerne i det Hele vilde være i stor Forlegenhed med at gribe Sagen rigtig an, naar der savnes en vis Veiledning til, hvorledes der skulde tages fat paa Sagen, og navnlig naar der savnedes Planer og Mønster-tegninger til at danne sig et Begreb om, hvilken Beføstning Ophøvelsen af disse Anstalter, efter deres forskjellige Størrelse vilde medføre. Jeg troer, at der virkelig er en stor Interesse i Communerne for at tilveiebringe saadanne Anstalter og en stor Erkjendelse af den særdeles Rytte, det vilde medføre, og den overordentlige Besparelse, det vilde være for Communerne Besparelse, naar der habdes saadanne Anstalter, men jeg troer tillige, at den eneste Grund, hvorfor man ikke kan komme nogen Ve i denne Sag, er den, at man mangler en Veiledning, der, saavidt jeg skjønner, ikke godt kan udgaae fra Andre end Regjeringen; thi kun den vil være i Besiddelse af det hele Materiale, hvoraf en saadan Mønsterplan og Mønstertegning, som jeg har tilladt mig at foreslaae, skal udgaae. Det er derfor min Anmodning til den høitærede Regjering, at den atter vil tage denne Sag for; thi jeg troer egentlig ikke, at den er kommen noget Skridt videre, siden den i sidste Session her blev omtalt.

S. Sage: Naar jeg under den forrige Sags Behandling fremhævede mine Betræksligheder ved ganske at opgive Qvindesængslet i Sylland, gif jeg ud fra, at et saadant mindre Fængsel naturligviis ikke vilde være fyldest-